

BOG

BAG BAKKERNE, KYSTEN

(/BOEGER/BAG-BAKKERNE-KYSTEN)

Af Peter-Clement Woetmann (/forfattere/peter-clement-woetmann) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A52995205)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/bag-bakkerne-kysten) for at anmelde

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

u=https://litteratursiden.dk/boeger/bag-bakkerne-

url=https://litteratursiden.dk/boeger/bag-bakkerne-kysten&status=Bag

kysten&title=Bag bakkerne, kysten)

bakkerne, kysten+https://litteratursiden.dk/boeger/bag-bakkerne-kysten)

Digte, der inddrager læseren i en sanselig oplevelse af at være bådflygtning.

TAGS:

EKSPERIMENTERENDE LITTERATUR (/TAXONOMY/TERM/2626)

FLYGTNINGE (/TAXONOMY/TERM/3188)

HAVET (/TAXONOMY/TERM/15435)

KROPPEN (/TAXONOMY/TERM/5972)

POESI (/TAXONOMY/TERM/8492)

SORG (/TAXONOMY/TERM/9814)

SPROG (/TAXONOMY/TERM/9895)

TAB (/TAXONOMY/TERM/10348)

ANMELDELSE

(/users/thomas-vang-glud)

Af Thomas Vang Glud (/users/thomas-vang-glud)

Redaktør
29 jan.18

Det brutalt poetiske langdigt genspiller rytmisk og messende flygtningekrisen i et utvetydigt sprog. Rytmen og gentagelsen arbejder sig ind i den læsende krop.

Peter-Clement Woetmann udgav sidste år 'Bag bakkerne, kysten', et langdigt med udgangspunkt i flygtningekrisen. Skrevet på en relativt fast formel opstiller digtet to overordnede positioner – havet og kysten. Hver eneste linje i digtet begynder med "Min krop...", og tre specifikke linjer gentages hele vejen igennem bogen som en slags vejtrækning eller påmindelse om, hvor digtet kommer fra. Undervejs skifter tyngdepunktet fra "Min krop *er*" til "min krop *er ikke*", og til sidst er vi langt væk fra det hjemlige. Alligevel er teksten på udkig efter netop et hjem.

'Bag bakkerne, kysten' gør os i et enkelt greb opmærksomme på ting, vi har fortrængt. Den tager sin læser på rejse fra ét perspektiv til et andet – fra velfærdsdansker til flygtning. Undervejs er man på dybt vand, og ved digtets slutning sidder man mærket og rystet tilbage.

En af enkle de ting Bag bakkerne, kysten gør, er at gengive tabslister (<https://docs.google.com/viewer?url=http://www.unitedagainstracism.org/pdfs/listofdeaths.pdf&chrome=true>) over flygtninge næsten ordret. Et andet effektivt virkemiddel er gentagelse af de her tre linjer gennem hele værket:

*Min krop er blå øjne hvid hud
Min krop er korngule marker og den milde vind i en lysning i skoven
Min krop er bakkerne og bag bakkerne, kysten.*

Hele vejen gennem 'Bag bakkerne, kysten' dukker de blå øjne, den hvide hud og den milde vind op. Gentagelsen er simpel, men effekten af hvordan den rytmiske gentagelse og fastholdelse af tekstens udgangsposition rammer læserens følelsesregister, er slående.

Når 'Bag bakkerne, kysten' også er en kompleks bog, skyldes det det pæne objektive sprog, som af og til rummer en subtil neutralitet. Sætninger kan af og til være neutrale, hvis deres ordvalg afholder sig fra at farve eller påvirke betydningsdannelsen. Og i Bag bakkerne, kysten skaber det en ret subtil påvirkning af læsningen. Læserens erfaringsgrundlag bliver til udgangspunkt for, hvad linjerne kommer til at betyde. Lad os tage et eksempel.

Læs en linjen nedenfor højt for dig selv:

Min krop er ikke det mørke hav en tidlig morgen i marts

Læses der fra kystens perspektiv, er det et helt andet billede end det mørke martshav set fra bådflugtningens perspektiv. I glimt changerer ordene mellem en turists og en flygtningens perspektiv uden hverken at sigte på den ene eller den anden position. Og selvom temaet er klart nok i 'Bag bakkerne, kysten', får den beklagende og reciterende rytme en vis påvirkning på den, som læser og lytter.

Den her neutralitet foregår som et mellemstykke. Første del indeholder en harmoni, som henimod den anden del langsomt begynder at krakelere. Situationen går fra harmoni til fuldstændig forfærdelig, og herimellem udspiller mellemspillet sig "undervejs", på havet, i luften eller i en art ingenmandsland, og båden kæntrer på side 39. Der opdager man, hvor koldt vandet er.

Min krop er ikke tolv døde mænd i en skibscontainer på en færge på vej mod Grækenland.

Charterrejsen slutter her. Og den virkelighed, som 'Bag bakkerne kysten' er skrevet på baggrund af, konkretiseres påny.

'Bag bakkerne, kysten' er litteratur, som vil verden. I litteraturdebatten er den blevet kaldt velmenende, men 'Bag bakkerne, kysten' er mere end velmenende. 'Bag bakkerne, kysten' er en brutal poetiske oplevelse. Med sin næsten høflige ydre æstetik og sit pæne sprog lader den læseren erfare, hvad han troede, han havde fortrængt. 'Bag bakkerne, kysten' er vigtig læsning.